

మొదటి కూర్పు

ఇప్పటి యీ కలి మహాయుగములో నవనాగతకత, మనఃపరిశ్రమము, హెచ్చిన కోరిక ఆయురారోగ్యములు మట్టుపడుచున్నవి.

ఈచిన్న పాత్రమునందు కలిద్వాపర యుగములలోని కొండులు మంచి బుద్ధికాలు ర కుళ్ళగుబుద్ధి నైపుణ్యమును, ప్రజ్ఞావిశేషములను దెలుపు చర్య సంగ్రహముగ విశదప రచియున్నాను. ఆయా వ్యాపారములలోనుండు సమస్త సంపాదకముల వారి వారి జీవ యాత్రలలో సాధకములకు బాధకములును, బాధకములకు సాధకములును సంఘటించుట సహజమయి యున్నదే. ఇందు కొన్ని పాఠములు. ఇందునిర్బాధకమైన సాధకము లచేత కృతకృత్యులగుటకే వీరపరమావధి. ఇందుకై యీల్కిల్కి అనుగ్రంథమును సిద్ధపరచితిని. గుణగ్రహణపాపాలు దీని మన్నింతురుగాక.

మనుజుడు కించజ్ఞుడు. పూర్ణకాలశ్రేణివాచుగాన లోపములను గోచరముతోను వాక్సల్యముతోను దెలిసిన శిష్యభావముతో గ్రహించెద.

ప్రస్తావనమున వీరబల వినోదములలోని కొన్ని సంగతులందు సూచించుటచేత దాని సంగ్రహించిన బ్ర||శ్రి|| కొత్తపల్లి సూర్యారావుగారికిని, క్లయిపుయొక్కకథ వాయుటలోఁ గొన్ని సంగతులకు “హిందూదేశ చరిత్రకథలు,” “హిందూదేశ చరిత్ర ము” రచించిన మ|| శ్రి|| కే. వీ. వీరరాఘవాచార్యులు బి. వీ. గారికిని నా కృతజ్ఞతా వందనములు.

పదుకేట, యేలూరు.	}	ఇల్లుబుగజనవిధేయుడు,
ఆ 1918 సం॥ మే నెల.		పెద్దాడ చిట్టిరామయ్య.

రెండవ కూర్పునకు పీఠిక.

మొదటి కూర్పుతా॥ నేనుప్రతులారుమాసములలో వ్యయపడినందున నీగ్రంథము రెండవకూర్పు రెండువేల ప్రతులు తిరిగి ముద్రింపించి ప్రకటించవలెననిది.

పదుకేట, యేలూరు.	}	ఇల్లు బుగజనవిధేయుడు,
ఆ 1918 సం॥ నవంబరు.		పెద్దాడ చిట్టిరామయ్య.

శ్రీ ర స్తు.

లిక్కి కి లిక్కి.

ఈమహావాక్యమునకు బదులుగ మనయాంగ్లేయులు టిట్ ఫర్ ట్యాట్ (Tit for Tat) అనుపదమును వాడుదురు. దీనికి బలిపదము (Tip for Tap) టిట్ ఫర్ ట్యాట్ కల' దని ఛేంబర్స్ వైఘంటికుడు తన యిరువదియవశతమానపు నిఘంటునందు వ్రాసి దీనియర్థము (Blow for blow) గుద్దుకు గుద్దు అర్పివానెను. గుద్దులు గుద్దు అనగ తనను మఱియొకఁడు గుద్ది తేలిరిగి వానికి శాస్త్రీగా వానిని మరల గుద్దుట.. అస్థి) దేశమున లిక్కి లిక్కియను సామెతకు తిట్టుకు దెబ్బయనుమఱియొక ప్రతిపదనముకలదు. తిట్టెనేని దెబ్బతీయుమని దీనియర్థము. ఇట్లు తిట్టు పడినవాడు ముగివాడు, కాంకుడు, బలహీనుడు లేక యబలుఁ డయియున్నచో బ్రతిహతముగ దెబ్బ దీయఁ జాలడు. సామెతయొక్క అచరణ (అమలు) నడుచుటలేదు. తిట్టు తినిన వాడు కాంకుఁ డు కాని సామాన్యుడు బలవంతుఁడయ్యెనేని దెబ్బవేయమా వచ్చును. సామెత స్వీయమండనావచ్చును. 'టిట్ ఫర్ ట్యాట్ అను సామెతలో నీ ప్రకారము గుద్దుకుబదులుగ గుద్దు చేయుట సహజమయి యుండును. అయితే యిప్పుడు వివరించిన రెండువిధములగు వర్ణము లెన్నమైన యర్థము కాదు. అనివాచ్యార్థము (literal meaning) పోకీసు నాకర్ణయెడుటగాని బహిరంగముగ కచ్చేరీలలో గాని, యాయరివిన్యూ, సర్వే, శిబిర్ మొదలగుకాఖిల యద్యోగస్థుల యెదుటగాని యట్టి ప్రతిహతములు యశోచ్ఛగా నడవఁజాలవు. అట్టి సంగతి లలో పగదీర్చుకొనవలసిన వారి పక్షదీరక లోలోపల సేవ్యయంవాకము చేయుదు మఱియొక లాగు న ప్రత్యక్షముగగాని, పరోక్షముగగాని, హాస, కీడు, నష్టము, లేక ప్రతివాతము పన్ని పగఁదీర్చుకొనును.

ఒకప్పుడు పెత్తనముచేయు నొక సంఘమువారు కాయ దిద్యోగస్థులను లోబరచుకొని తమకు సంబంధ పడిన సరకులను హింతుగు పన్ను పడునట్లులఁ జేసికొనిరి. ప్రతి కడుదీ యక్రమమునను నోర్వఁ జాలక పయి సర్వాధికారి వాక్రమించి యన్ని విధముల సరకులమీద సేర్పడియుండు అసలు కాయదు (ఇప్పటితోరేటు) పన్నునే

తమాముఖాట్టివేయించుకొనిరి. సరిగా నిట్టిమోస్తరు చర్య బంగాళా నవాబు మీరు కా
 నీము కాలములో జరిగినట్లు మన హిందూదేశచరిత్ర పాఠకులందరకుం దెలియును. ఇంత
 కంటె ప్రబలమైనట్టియు ప్రత్యక్షమయినట్టి ప్రస్తుతమున ఆచరణలోనున్నట్టియు మఱి
 యొకదృష్టాంతము చూపెదను. ఎ అనువంట చరకుంట్రాక్టరు తన తాలూకు వందలకొ
 లది కలపబండ్ల సరకును ఏకమనొక మునిసిపాలిటీ పట్టణములోజేర్చి విక్రయించి లాభ
 ము నొందుచుండును. ఇదిదే తనలాభమును, స్వప్రయోజనమును తలపోయుచు పరుల
 పాముముఠకుచింతింపక నొకపర్యాయము ఒకనందబండ్లతో వంటకల్ప రోడ్డుమార్గమున
 నడవినుండి తెప్పించి టోల్ గేటువద్ద నిల్చి బలమయిన యొద్దులుగల అయిదుబండ్లకుమాత్ర
 ము : గ్లితముగు టోల్ గేటుపన్ను చెల్లించి తక్కినవాటిని పార్టు వెలపల రోడ్డుగూడనా
 ని చీటిపొందిన అయిదుబండ్లవారిద్రాడచేతఁ బట్టణములోనికి తనమిగతాసరుకును మోయింప
 సాగెను. ఈపన్నాగముచేత గేటుపన్ను లేక సుంకము దగ్గిపోవుచున్నదని కనలిగేటు
 కంట్రాక్టరు రెండుమూడు పర్యాయములు సరుకు మోయుచు దిరుగు లాడు చున్నబం
 డ్ల వారిని అటకాయించెను. సరియైన చీట్లు పొందినవారు కాబట్టి 24 గంటలకాల
 ములో నెన్ని పార్లు గేటు దాటినను మరల సుంకము వసూలుచేయగూడదను నిబంధనను
 బట్టి ధిమాను చేత గేటువారి అటకాయించుటలు బెదిరక వాళ్ళను ధిక్కరించి కలప కం
 ట్రాక్టరు తన పని సాగించుకొనెను. ఆపామూతకముతోచక ఏమిగలిరాయని యా
 లోకంపుమండగ గేటు యిజారాదానిని కొక బాధిమంతుడు రోడ్డు సీమాద్వకు నవతల
 యున్న నా అది లోకతో ఖండు వారిదగనుకను, రోడ్డుమీద నడచు బండ్లు, వనుష్యులు,
 సరికులు రాకపోకలకు నవసోధముగా నిలుపుట చేరముగనుకను, యీవార్తలోకతో ఖం
 డుద్యోగస్థులకు రిపోర్టు సేయవలెను. సరేయని యొకంట్రాక్టరుట్లుచేయగ స్థల స్వపా
 లవాసికార్లు బండ్లునిలిపి యుండినందుకు నభ్యయోగముంచెచ్చెదవని బెదిరించిరి. అందు
 కై యుపాయ మేమియని కలపవర్తాడు విచారింపుచుండగా నొకకరణము కలపవత్కాపు
 సతొ నిట్లు బోధించెను—ఈయపాయము దప్పించుకొనట కొక యుపాయముగలదు
 రోడ్డుప్రక్కను ఎగువునభిల్లాంగు దూరమున చిరకాలమునుండి సోలములలోనికి సరకు
 లు పెంట బండ్లమీద రాకపోకల నిమిత్త మొక స్టోపుగలదు. అచ్చట దరికేద్యగాని
 సోలముల నొకరూపాము నెలబాడుగతోనీరు నెలనొజులవరకు నిల్చుటకు స్థలము దొఱ
 కును. ఆచోటున నీబళ్ళు, నీమనుష్యులు, సరకులు, పశువులు సుఖక్షీణముగ నుండవచ్చు
 ను. నీవ్యాపారిమ హిక్షమతుగ సాగించుకొని వచ్చును. అ నగ విః సతొవనుతో కలప

కంట్రాక్టు పోలముకాపునకు సెలవాడుగ యిచ్చి లోకల్ ఫండ్రీస్టోగ్సులు చెదరించిన వెంటనే తనసరకుబంట్లను కాళీబడ్లను అద్దెపోలములోనికి నీడ్చించుకొనిపోయి పయినవి వివరించిన రీతిని వంటచెరుకు యావత్తు పట్టణములోనికి మోయించి తనపట్టు సెగ్గించుకొ నెను.

పయినవివరించిన రోడ్డు స్టోపు చిరకాలపుదై లోకల్ ఫండ్రీకాలాన వ్రాతమా యయిన కాంక్షను అయియుంటేనే కల్పకంట్రాక్టురు పట్టు సెగ్గనుగాని లేకపోలే చిర కాలభుక్తమున్నను రయితు స్టోపును సుందరీంచుకొన బాలడు.

ఈరెండు దృష్టాంతములలో నొకడు తనలాభమునకై పరుని నష్టమునకయి పన్నిన పన్నుగడయె లిక్కి' ఇది ఎదుటికక్ష దారునకు నపాయముయ్యెను. దానిని చాలుటకు ప్రతిహతముగఁ విరోధిచేత పన్నుబడిన యుపాయ మెయ్యాలిక్కికి 'లిక్కి' యయినది. ఇంతవరకే సామెత పూర్వోత్తరము తెలిసినది.

లిక్కికి 'లిక్కి' నిర్వచనము.

ఒకరినొకరు స్వలాభమునకయి పరులను నష్టపరచి యుపయోగించు నపాయము నకు నపాయము, లేక యుపాయమునకు నపాయము 'లిక్కికి లిక్కి' యనెదగు.

ఇట్టి లక్ష్యాధారమును విడిచి 'గుడ్డుటగుడ్డువేయుట' 'తిట్టుకు దెబ్బవేయుట' యొ సరియైన వాదించేయెడల ఈక్రింది యవరోధము తట్టించును.

ఏయనవాడు తిట్టినతిట్టుకు బీకొట్టినదెబ్బ నొవ్వకగిరి ఏ మరింతకనగి బీమిదక తినుమయిన దెబ్బవేనయెడల లేక సమ్మెటపెట్టు వంటిగుడ్డువేసినయెడల "నవ్వులుపూవు లాయె" నపామెతనుబట్టియును తిట్టాటలోనఁ ది కొట్టాటలోనఁ దిగిరి. "From words they came to blows." అను వాక్యమునచనముంబట్టి యును దెబ్బలాటలో దిగి ఁదకుఁ బ్రాణాపాయకరముగు హింసజేయుదురు, లేకపొందుదురు. అప్పుడు రాజభటు లపాలై దామామద్యాయులు రాజశాసనప్రకారముశిరచ్ఛేదనమొదలగు శిక్షార్హులగుదురు.

కాబట్టి యావిషయమైనసామెతకు బైరకము నేరములుచెందివు. బహిరంగము లోయడక చీకటిలో రాళ్ళు బుద్ధివరీతిఁదనకు గలపగ నునస్సులోబెట్టికొను మధ్యరక ములానేని సామాన్యజులక యీసామెత చెల్లుచున్నది. వీరిలో చాలామంది ధూర్తులు గలరు. ధూర్తుకా దెట్టివాడో వాగ్విరుగులు తెలికొనుడు. వొల్ల ముఖంపడ్చు

కానీ వాదశృంగం చందన శీతలం ; హృదయం కఠోరసేయేత్తా అతి వివరణం ధూతా-
లక్షణం || ఇట్టి వారి మనో వాక్కులయనులను తిక్కణముల వ్యాపారములు చిత్ర-
గతులు గలవి. వీరు మనస్సునర, వొకటి తలచి వేరొకటి చెప్పవచ్చును. ఇట్లుదను మనోక లా-
గున పని చేయవచ్చును. ఒకడు తాను విధిగా జేయవలయు పని మనవివేషము చేయగూడ-
నిది చేసినను లేక యుదాసీనుడయి యూరకయున్నను అనగా తటస్థుడుగానున్నను ఇ-
తరులకు హాని, నష్టము, కష్టము, అనిష్టము అనిష్టము సంభవించును. ' సిల్లికిఁ జెలగాట
ఎలకఁకుఁ బ్రాణపాకట ' యన్నట్లు తనకాయాచేష్టలు మనోహరములయి యున్నను
బరులకు నపాయకకరములయ్యగలదు.

' లిక్కికి లిక్కి ' యను సామితి ప్రకారము పన్నగముచేయు రాజకుటుంబము
లో రెండు తెగలవారు ' జ్ఞాతిహంతాశనుడు ' అను భీత్యాచారి వచన ప్రకార మొక-
రియం దొకరికి ననూయత, తగనిపోటి, హెచ్చి పొచ్చి పాపము కరమయిన యుద్ధముల
లోఁ బ్రాణములు విడుచు కమయములో గయిత మీ ' లిక్కిలిక్కి లే ' శరణములని
తలచి ఉదయ తమ యాకాపాశమును, లాభమునుబ్రకిరించి లోకాంతరమును బొందు-
దురు. దుర్యోధనుడు పదునెనిమిది వేదములు పాండవులతో యుద్ధముచేసి తన సోదర
బంధు మిత్రులను బోగొట్టుకొని యపజయమగిది పాణిములు వదలునపుడు సయితము
యిల్కినే వెదకుము దానిగదాయుద్ధములో నో డిత్తోడలు విరిగిపడియున్నను తాను
పట్టినపట్టును, పన్నాగమును, విశునిజాల శ్రీకృష్ణభగవానులతో దనలో యాకాపాశము
లతో చుట్టబడియున్న మూడు అభిలాషలను వెళ్ళగక్కివానికి విరుఁడును అనగా పూ-
ర్వపక్షములువిని నిరాశుడయి విగతాసుదాయును, అనగా పాణిములువదలెను.

చదువులారా ! లిక్కిలక్కుల మహోద్ధి మెంతెంతో చెలిసినుటకు క్రింది
సంవాదమును చదువుడు. లక్ష్యములోనుంచుడు.

శ్రీకృష్ణ దుర్యోధనుల సంవాదము.

దుర్యోధనుడు—ఓకృష్ణా ఇయము నొందుటకు నింకనునాకు మూడభిలాషలు
గలవు.

కృష్ణమూర్తి—అవినియాపించి ఒక్కొక్కటిగఁ జెప్పము.

దుశ్శోధనుడు—మరణాయాసముతో గోండియచూ హస్తినాపురమునకు కరువులేక జేయుము, దుశ్శామును నగు కోటనొకటి కట్టించవలెనియున్నది.

శ్రీకృష్ణస్వామి—అట్లయినయెడల నకులుని గుఱ్ఱము నెక్కించియతచేత బాండ్లుపైన్యు నశేషముగా గోటలోనికి దింపి యుద్ధము జరిపించగలను. నీవును నీసేనలును నాశమునొందగలరు.

మరా—నకులునకంతకత్తి యేలాచెప్పని పాతకలను కొందురు. అప్పటి ద్వాపర యుగధర్మమునుబట్టి తపోమహిమ భావనాశక్తి హెచ్చుగనుగడివి. ఆశ్వశాస్త్రప్రవీణుడగు నజులదొక వర్షదినమందుజనుకులసందునుండి గుఱ్ఱమునుగడపించి తడయకుండ శ్రీకృష్ణునిమంసిము జేరెను. అది కృష్ణుండుచూచి నకులుని యశ్వవిద్యా ప్రవీణతను నచ్చెరువంది 'ఇక నావెల్పులేనిది గుఱ్ఱమునెక్కితివా తక్షణమే చచ్చెదవుగాక' అని నకులునిశపియించెను. అందుకు గననినను మృతినొందిన తక్షణమే నీవును మృతినొందుదువుగాక' అనెనుటలుడు ప్రతికాపమిచ్చెను.

దుశ్శోధనుని రెండవయభిలాష—విదురునిచేత విల్లుపట్టించి యుద్ధముచేయించి గెల్పునొందుదును.

కృష్ణముని—విదురుండు విల్లుపట్టికయెడల నేను చక్రము చేతబట్టి నిన్నును నీవారిసందతి సంతమొందింతును.

దుశ్శోధనుని మూడవయభిలాష—అశ్వశాస్త్రమును స్వసేనాధిపతియై నేననునడిపించేయెడల ధర్మరాజునకై గోపముపుట్టించి యెనుగునెక్కింతును.

శ్రీకృష్ణునియొత్తరము—అశ్వశాస్త్రమును స్వసేనాధిపతియై నేననునడిపించేయెడల ధర్మరాజునకై గోపముపుట్టించి యెనుగునెక్కింతును.

ఇట్లు తనమూడుమనోరథములు విఫలములు కాగానే దుశ్శోధనుడు పొగియును విడిచెను. తీరిమైనట్టి మరణావస్థ యందపాయములకును సామును, ఉపాయమునకు నపాయములు అవలీలగా పన్నుటకు శ్రీకృష్ణ భగవానులొంటి మహాపుంశులకై జెలునుగాని యితరులకుఁ జెలునా?

మీదలిపించిన దుశ్శోధనాదులకు రాజకుటుంబమువారే తక్షణ, జగీరు, అధికారేచ్ఛ, ద్రోహాశ, ద్వేషియోజన పర్వతము. అనుమానముమొదలగు దుర్గుణములకు లోబడి యుండక, మధ్యతరగతిలోనున్న సామాన్యజనులట్టి దుర్గుణములకు దాసులై యున్నారనుటకు హాస్యకర్తమే?

మీదవివరించిన కృష్ణదుర్గోధన సంవాదానంతరము సృష్టిలో నుత్తమజంతువుగు మనుజుడు (మనుబ్రహ్మనుండి జనించినవాడుకాగా మనుజుడు) ఆపాయయుపాయకల్ప నాశక్తియందు మిక్కిలి ప్రబలియున్నాడు. ఈప్రాబల్యమునీరేటున హెచ్చినదోతాక్రిం దివిధమున దెలిసికొనవచ్చును.

ద్యావరయు గాంతరమందు కురుపాండయుద్ధము జరిగెను. నేటికి కిరియుగము ప్రారంభమై 5014 సం॥ లయునప్పుడు కురుపాండయుద్ధమున గడిచిన ద్యావరాంతము అనగా కలియుగ్గాది యందు పయి యుద్ధమునఁ జెచ్చిన బంట్లు 18 అక్షరాలనగా $18 \times 109350 = 1968300$ లి అనగ సుమారు ఇరువది లక్షలుగ నెంచవగును. వారు యుద్ధమున నశించిరిగాని దేశముననిల్చిన ప్రజ 5 లెట్లకు మించి యుండదు. అనగా ద్యావరాంతమున భరతఖండములో సుమారు కోటిమందిజనులు ననించెరి. అది మొదటి హిందూ మహాయుగములోను మహమ్మదీయ హిందూ మహాయుగములోను పోరులు కల్లలు, ఓగ్వలేమిహెచ్చి దేశమునకు స్వర్ణతలేక ప్రజాభివృద్ధి విషయమయి తలచిన వారలేరు. 18 వ శతాబ్దమధ్యము నఁగ నేటికి 150, 160 సం॥ నుండి బ్రిటానియా ప్రభుత్వ మారంభమన ప్రబలినది మొదలు ప్రజాసంఖ్యాభివృద్ధివిషయము విచారణలోని కి చెప్పెను. నాభాల్యదశయందు 1850 సం॥ రమనగ 19 వ శతాబ్దమధ్యమున అప్పటికె లుగు కమిటీ భూగోళ ప్రకాశము ఇంద్రాజనాఫా 14 కోట్ల . అయి శేషపుటి 191 సం॥ ప్రజాగణిత ప్రకాశము మనదేశప్రజలు సుమారు 31 కోట్లు. ఇందువలన భరతఖండజ నాభాయభివృద్ధి దేశాభివృద్ధి దేశముయొక్క యాస్పత్యము ఎయేరేటున హెచ్చినో యూహింపవచ్చును. ప్రస్తుతవిషయమగు మిగిలిన మన మృత్యులయందెన్ని మడుగులు హెచ్చునో తెలియుచు నేయున్నది.

ప్రస్తుతవిషయమయి లక్ష్యములనగ దృష్టాంతము విస్తారముగ వివరించబడును. తనమటుంబువృద్ధికి సంరక్షణముకై సంసారి రాత్రి బుగ్గు దేహమునోళ్లులను వియోగ పరమచు నేయుండును. 'సంసారికి ఉన్నదిపుష్టి పశువుకులిన్నదిపుష్టి' యన్నట్లుతనమ నెంతకామి యున్ననను తృప్తిలేక మరొక సంపాదించుటకు ప్రయత్నించును. ఇట్టిసం సారులలో ఘటిమయి కార్యసాధకత్వమునే తమ పరమావధిగా నెంచి పొందరాని కడ గండ్లను కష్టములను పొందుచున్నారై ఇట్టివారు వట్టియుట్టలను పట్టుటలనేగాక తమ తమ నడువళ్ళ వేరి తమరంకల్పములను నెరవేర్చి లోకమున తమ కీర్తిశాసనములను చిరం జీవులుగ విడిచిపోవుచున్నారు.

ఈజిప్టు వివరించిన యిట్టిమహాపురుషుల యుహాఖ్యానములు.

1. మొదటిది శివానుని చాటుకథ.

భరతఖండమున భోజమహారాజు పరిపాలించునపుడొకతరి ద్యూత ముండను స్త్రీ లోలకయందును కృత్రిమవాడము కొన్ని నెలల మహారాజు లౌక్యకార్యములు జరుప నందున మంత్రిపురోహితులు ఆస్థానకలలు వికేసరి రాజుసరియైన మాగళములయం దెట్లు సంచరించునో యని విచారించుచుండగ నొకనాడు ఆస్థానకవియగు కాలిదాసు స న్యాసివేషము వేసికొని యొకకాసాయి గుకాగువందు మాంసపుకండను చేతబట్టి వేర మాడుచున్నట్లు నటించెను. ఆచారిసేవోవుచు అడిచాచి:—

భోజరాజు, భిక్షకుల సంవాదము.

భోజమహారాజు—ఓచక్కాని మాంసముభుజించుట నీకు తగినపరియో?

భిక్షకుడు—మహారాజు మాంస మొక్కటియై లేనేని ప్రయోజనము? సారా వోకూడ దాని నుపయోగించును.

మహారాజు—తమకు సారాకూడ రుచికరమా?

భిక్షకుడు—ఒకసారాయేనా భోగముదికూడ నుండవలెను.

మహారాజు—బోగముదానియందుకొంటే తమకు ధనముకావలెకదా? అట్లు సంతోషించుదురా?

భిక్షకుడు—అయ్యోధనమెట్లు తెల్లనయ కొనుచుల్నారు? ద్యూపము, అంత ప్పితే దొంగతనముచేసి సంపాదించును.

మహారాజు—తమకుద్యూత చాగ్యములందుకూడ పరిచయముకలదా?

భిక్షకుడు—ఓమహారాజు—‘చెడ్డకాపుగమునకు ముప్పైయి’ అన్నట్లు నానాటికాములు బాదరులను భ్రష్టులను ఇదేగతికదా?

అసగామీరాజు తనతత్త్వము గ్రహించి తననుయోనిభయముగ మందలించి బుద్ధిగరవుటకు చేసిన నటనయన కచ్చెరవంది కాలిదాసు క్లాఫించి పూజ్యమువలె ప్రవర్తించెను.

ఫలితార్థ

కాలిదాసు పరోక్షముగా నిట్టికేషముతో చెప్పినబుద్ధిలశిత్రమైనది రాజ్యమునకు గొప్పమేలుచేసినది. ఇదియొకాలిదాసు ప్రజ్ఞావిశేషమున చదిరతను ప్రకటించును. ఇట్లునటించక కాలిదాసు ప్రశస్తిక్షరూపమునరాజుతో ఓమహారాజా నీవు ద్యూతమాడగూడదు నిత్యమునభకు బొమ్ము అని బుద్ధులసెప్పిన వినునా? లక్ష్యపెట్టునా? లేదు ననుడు, లక్ష్యపెట్టడు.

ప్రత్యక్షగుతులు పరోక్షనిలబవలె తగినపనిచేయజాలవు.

11. Set a thief to catch a thief-దొంగవాకిట మంచమువేయుము.

దొంగనుపట్టుటకు దొంగనుపెట్టుము అనగా దొంగవేషమువేయుము. టక్కరిమార్గములు త్రొక్కుము.

ప్రతం పద్మ లేకుండ నమృతమునుబట్టి చేబదులుపుచ్చుకొని యెగగొట్టిన వారిరూపాబుద్ధిని వెలికిదీసి కాకిని తీర్చించిన బుద్ధికాలియొక్క కథ. ఇది జడ్జీలు, మునసపులు వకీళ్ళు వాదిప్రతివాదులుగానుండు వ్యాపారులందరు చదవదగినది. (వీరబలునోదములలో నొక కథాసారము) నేతివర్తకుడొకఁడు వీరబలుని కడకేగి తనకు మరియొకవర్తకుఁడు 500 రూపాయలు బాకీయుండెననియు, అట్టిబదులు, పద్మ, ప్రతములేకుండనమృతముమీద నిచ్చితివనియుఁ దీర్పుమని యడిగినపుడు తనయొద్ద అసలు బదులేవుచున్నోలేవనుచున్నాడనియు మొఱియెను. అంత వీరబలుఁడు వానితోఁగొన్నిదినము లోపి కపట్టి యుండు మనిచెప్పి పంపివేసెను. కిమ్మట వీరబలుఁడు నాల్గు నేతిడబ్బాలు తెప్పించి రెంటిలోఁజెరియొక మొహిరి పడవైచి వైవాది ప్రతివాదులను మఱియొద్దఱుత్తులను విలిపించి మొహిరియేసిన రెండుడబ్బాలకు వాదిప్రతివాదులకును, మిగిలిన రెంటిని తక్కినవారి కిద్దరికి చెరియొకటినిచ్చి యమ్మి పెట్టివచ్చిన వెలిమమ్మని చెప్పిపంపెను. వారుతమతమయిండ్లవభోయి నేయితిరుగఁగనోని విక్రయించుచుండఁగ వాదిప్రతివాదులకుఁ జెరియొక మొహిరి దొఱుకెను. అంతనా న్యాయబుద్ధిగల వాచి తనకు లభించినఁ గ్రయధనమును దొఱికిం మొహిరియునుగూడఁ దీసికొనిపోయి వీరబలునకిచ్చెను. కాని గూనిచు పిని ప్రతివాది మొహిరి తనకుమారుఁకిచ్చి దాచుమని సొమ్ముమాత్రమే వీరబలునకిచ్చెను. వీరబలుఁడు డబ్బాలలో నేయి 10 వీరబలు పెక్కుడున్నదా తక్కువయున్నదాయని యడుగుగఁ బ్రతివాది మొహిరునేయి మాత్రమే యున్నదినియుఁ దాను తూచుచుండ

గఁ దశకొడుకు దగ్గఁజేయుండెననియుఁ బలికెను. అంతట వీరబలుడేదియో యొకపని మీద లోనికిఁబోయి ' నీకు నీరండ్రిదాచనిచ్చిన మొహిరీతీసుకొని రమ్మని తన నేవకుని ద్వారా ప్రతివాదికొడుకునకు వత్తామనమునీ కురల చెలుపలకువచ్చెను. కొంతసేపటికి ప్రతివాదిపుత్రుడు రాఁగానే మొహిరీ తెచ్చితివాయని యడుగఁగఁ దెచ్చితివని విన్నవించెను. వీరబలుడు నీరండ్రినీకు 4 మొహిరీలిచ్చియుండగా నీవొక్కటి నే యేలతెచ్చితివని ప్రశ్నింపనాతండు తఁడవంకఁ దిరిగి డబ్బాగా నేను తిరుగఁ బోయునపుడు ఒక మొహిరీయే నీలైనాచిచ్చితివిగదాయనెను. అపుడు ప్రతివాదితెల్లచారి తప్పించుకొనుటకుఁ జాలబ్రయత్నముజేసినను స్పృహయయ్యెను. ఇట్లు తండ్రికొడుకుల సంవాసముచూచి, యొక్క మొహిరీకే యసత్యమాడెన వాడు తప్పక యాపెద్ద మొత్తమునకై యబద్ధ మాడెనని తలఁచి గుఱుటాకొని రూఢి పరచుకొనెను. కొడుకుకూడా తండ్రితో నావర్తకునికి 500 రూపాయలు తీర్చి వలెనని చెప్పితివి కాదాయనఁడందిరి విధిగాదానికి నొప్పుకొనెను. వెంటనే వీరబలుఁడొక భటుఁగఁ బ్రేరించిన యింటికిని బంపి 500 రూపాయలు తెప్పించి వాగి కిప్పించెను. వత్తామన తమతమరాద్దులను మీగగూడదఁయు న సత్యమాడ వలదనియు, దిట్టలకు సత్యమునే నేర్పవలెననియు వీరబలుఁడు బోధించి సత్యప్రవర్తనఁ దయిన యాకోమటిచిన్నవాని యొగ్గతకు మెచ్చి వాగ్వాక్యీనించి పంపినెను.

ఫలితార్థము.

సత్యము పలుకు. సత్యముపలుకు. సత్యమేతల్లి. సత్యమేతండ్రి. ఈకథలో ఆ నాయకముగా సత్యముపరీక్షింపకొడుకు యొగ్గతకేమిచుకొనెను. తండ్రిమిక్కిలి ఆయాసముతో తండ్రితప్పుకాతలకునీ నీచుపనిపించుకొనెను. ఇప్పటివ్యాయవధులలో నోట్లమీద తనఖాలమీద బదుల్పిచ్చు మహాజనులారా! ఇప్పటి మీభాగ్యము పూర్వపు వారికంటె దశ శత మడుంగులు పెచ్చినందుకు యొగ్గత సత్యవృత్తి పెచ్చవలెనా లేదా? లేక పేదలు, పేదలొడ్లు పెచ్చవలెనా? అనగరము దామరత్వయనశాక ఈ రెంటితో సత్యవృత్తి ధగ్మకీలక వృద్ధయములందు నాటుకొనవలెను. కావలయునన్ని చదువులు పాములున్నను సత్యవృత్తి పెచ్చులయును డచ్చే ప్రధానమని యెంచక వి. ఎ. పరీక్షలిచ్చి గొనుటనేనికొడుకు వోళ్ళు, ప్రిడగ్ల సముఖముగా, మంత్రసానులకడ చూరింత రాండు) మానపా)ణములను దాచనిపితిరి, చాలా కేసుల తదితర్య ఆమాపా

టీకలు వివరించునప్పుడు హరిని నడిపించుచు బుద్ధిచెప్పునట్టి యాబుడికలు సత్యము బోధించిన యెడల మధ్యాగ్రు రాజధానితాలూకు డెబ్బామండలములలో శేచీలు, ఖయ్య, న్యాయభలును ఇంక పెరుగలే. సత్యమును బయలుచేయుటకు వీరబలులను పయి కథలోపడిన యంతకళిమపడ నక్కరలేదు.

111 కవిశ్వరిని ధనముచేసిన లోభివానికి తగినచిక్ష—

(వీరబలునిదములగా నొకకథయొక్క సంగీహము.)

ధనాన్విత యొక కవిశ్వరుడొక లోభియగు ధనమంత్రి కడకేగి వాని బొందుచు వానిమీదఁ గొన్ని పద్యములు రచించి వాఁ యెదుటం జరిగెను. అంతనాలుకొడు కవిశ్వరునకేమియు బహుమానమియ్యకయే వానిని మాటలతో సంతోష పెట్టెడల చి వానితో నీవు శత్రు తిరిగివచ్చితివేని నీకు బహుమానమిచ్చెదనని చెప్పిపంపెను. కవిశ్వరుడును మిగుల సంతసించి మఱునాడు ధనమని దగ్గననుచేయఁగా దానేమియు నెఱు గనవానివలె గవిశ్వరునితో నీవెవరలే. ఇచ్చటికేల విచ్చితివని లోభియడిగెను. కవిశ్వరుడు తెల్లవోయి తత్సూర్యసమున జరిగిన వృత్తాంతమంతయు నాలుకొనికి జ్ఞాపకముచేయఁగా నీవు పద్యముచదివి సంతోషపెట్టితివి నిన్ను బహుమానించి పంపెదననిసంతోష పెట్టితిని. మాటకుమాటతీరి పోయెను. ఇదిగాక నిన్నటిది నిన్నటితోనే గతమయిపోయెను అనుమా నాకవిశ్వరుని సామ్రాజి శూన్యహస్తములతో నంపివేసెను.

ఒకనాడొక కవిశ్వరుడు తనన్నేహితనితో నొకవిధిగా నాలొభియగు ధనమంత్రిని మోసము గురించి మాటలాడుచుండగా వీరబలులదా మాగ్గమునఁ బోవుచు గారిసంభాషణ యాలకించి, జరిగినవృత్తాంతమంతయుఁ జెలిసికొని కవిశ్వరునికొక యుపాయము పన్ని చెప్పెను. నీన్నేహితుని యాలొభివానియిఁటికిఁగొన్ని దినములు పంపుము. వారిద్దరికి పరిచయముపొచ్చి పతస్సరము న్నేహితులైన పిదప నాధనమంత్రినినీన్నేహితిని టికి విడుదల నెదని పిలిచింపుము అప్పడచ్చటికి మన మిద్దఱుము మారు వేషములతో. పోవుదము. అపిమ్మట చేయవలసినపని నేనుచేసెదను, అని చెప్పెను. అప్రకారం మొకనాడు ధనమంత్రి విందుకుఁ బిలువబడెను. అచ్చటకుఁ గవియు వీరబలుడును మారువేషములతో బోయి లోభితో ముచ్చటలాడవారికి. గంటలవొప్పున కాలము గతించెను. కాని వారి సంభాషణమతః, ము తరుగనేలేదు. అంతనాధనమంత్రి తనను బిలిచిన యజమానితో

“ఏమీ యాలశ్యము. భోజమునకు లేకమా” యని యడిగెను. అంతట యజమాని నిన్ను నేను విందుకుఁ బిలువలేదేయని మాటుపలికెను. అంతటలాభి నన్ను విందుకుఁబిలువలేదాయని హెచ్చరింపగాఁ నాతడు “ నీకు విందు నిజముగాఁ చేసెదవనుకొంటివా. నిన్నుఁ రకయేమాటలతో సంతోషపెట్టితి” నని ప్రత్యుత్తరముచెప్పగా నాలాభి నిశ్చయముతో కొయ్యబారెను. ఇదియెరిగియున్న వీరబలుఁ డాలాభితో ఛీ! వహవా! నీవొకప్పుడిట్లే కవిశ్వరునికి సంభావనయేమియునియ్యక వట్టిమాటలుచెప్పి పంపితివిగా! యని యెత్తిపొడిచెను.

అయతిధియగు లోభికోపించి వీరబలుఁడని తెలియక నిన్నిట్లాత్మేపించుటకు నీ చెవ్వరవని యడిగెను.

అంత నీవీరబలుఁడు నిజరూపము నెఱిగించి గతించిన సంగతులన్నియు తెలిపి లాభిని చీకాట్లుచేయగా సిగ్గుపడుచు లోకమునకు వెఱచి కవికిం గొంత సంభావనము ద్విపంపెను.

ఫలీతాధికము.

వాగ్దానమునేయునపుడది జరపగల శక్తియుండిననే చేయవలెను. లేనిచో చేయకుము. ఇప్పటిదినములలో భగ్గము నడపడములలో మంచితెలివి యుండవలెను లేనిచోగొన్ని కొత్తయనర్థములువాటిలును.

IV గొప్ప అపాయమునకు నెవ్వమైన గొప్పయిపాయము పన్ని మహాబీటిని యిహవారికి బిట్టిపి ఇంద్రారాష్ట్రముయొక్క పునాది అమర్చిన మహాపురుషుడగు క్రైస్తవంకథ.

చరిత్రమందునుభూగోళశాస్త్రమందును నభిరుచి యెఱుంగని వారు దీనించదివి లిక్కికి లిక్కి ' దృష్టాంతములలో నీచరిత్ర దృష్టాంతము ప్రశస్తమైనదని యూహించుదు.

మొగల్ చక్రవర్తి ఔరంగజేబు క్రీ. శ. 1707 సం॥న చంపాగా సాంబ్రాజ్యలక్ష్మి యతనివారసులుమండక లోలిపోయెను. రాజ్యము చిన్న చిన్న నులయు బంగాళా ప్రాదరాజుడు, అర్కాటుమొదలగు సంస్థానాధిపతులు అచట లేక స్వతంత్రులైరి.

చనిపోయినవానిపదవికి అనేకవారసులు బయలుదేరి ఎవరిమట్టుపడవాడు తనకే రాజ్యము రావలెనని కలహించుచుండెను. కర్ణాటకనవాలు ఆకావారుద్దీను తనరాజధానియగు ఆర్కాటునందు పరిపాలించుచుండగా చందా సాహెబు తానే దగ్గరవారినుండి ప్రాచిగవర్నరు దుక్లెసహాయముతో ఆర్కాటును పట్టుకొని నవాబాయెను. పిమ్మట యుద్ధమును అన్ వారుద్దీను మరణించగా అతని కొడుకు మహమ్మద్ నల్లి తిర్చినాపల్లిలో దాగి నందున ప్రాంచిసేనతో ముట్టడించెను. దుక్లె మైదరాబాదు సంస్థానములో నాజరు జంగునకు పోటీవారైన యుజుఫ్ జంగునకు సహాయముజేసి యాతనినైజాంగాజేసెను. అందుకై నూతడు గంజాం ఏలారా రిజిల్లాలను బహుమతిగా నిచ్చెను. ఇప్పుడు వింధ్య దక్షిణదేశమంతయు నజమును యధికారి తానేయని తనమహాన్నతి పరచి దెలుపుట కైదు పెళ్లతైబా ను పట్టణమును, అనేకశిలాశాసనములతో కొడి స్తంభమును స్థాపించెను

ఇట్లు ప్రాంచివారి సహాయమును దెలుసుకొని మహమ్మదల్లి యింగ్లీషువారి సహాయము చేడెను. ఆ ప్రకారమువారు సహాయముచేసిరి. అంగ్లేయులు, ప్రాంగులు కొస్తా వి తాకమునకు కంపెనీకుట్టి స్వలాభమునకు మనదేశముతో వతాకవాగ్ధాపాకము నడుపుచు ఒకరినొకరు స్నేహించుచుండిరి.

మహమ్మద్ లి పట్టాంగ్లేయులు చెల్లించనియెడల వానివలెకాక స్థానములు పోవుట యొగాక ఇంద్రాలోని వతాకవీశ్వర్నియు చెడిపోయినంత యొగయుటైయెను. ఇట్టి యపాయ మగ్గయును నుడగ రాబట్టుకాక్షయనను బుధికారి మట్టువాటుననుండి వెలువడిన నూత్యునివలె బయలుదేరి నెంటుడెవిడ్ కోట గవర్నరుతో శిక్షగా అగతీకనుగా అరాజకముగానుండు ఆర్కాటుకోటను స్వాధీక పరచుకొనలయు నియు ఆంగ్ల తితెలియగానే చందాసాహెబు తిలమనాపల్లి ముట్టడించిన నేలుకొన్నిటికి ఆర్కాటుకుపంపుకలయు అందువలన మహమ్మదల్లికి ఆంగ్ల వారణకుగనలయు జయమునకు నిది మంచి ఫక్కియల యైపుగా క్లుమిచినే రెండువంకల స్వార్థలతోను మాడునందల శిషాయిలతోను పంపెను. చాంగి కట్టములు తొలగించినను ప్రాంత ప్రాంతములతో ఆర్కాటును పట్టుకొని ఇకరాగల భయకరమున ముట్టడిని నిర్వహింప తగిన సన్నాహము చేయుచుండెను. ఇదివినిగానే చందాసాహెబు తనకొడుకు రాజాసాహెబును పదివేలమంది సైన్యముతో తిరుచనాపల్లినుండి పంపెను. ప్రాంచి సేనలతో కలసిక యాబలము ఆర్కాటును చుట్టువేసి 77 దినములు ముట్టడించుచుండిరి. కైపుమాకిన కై

ర్యమునకు సిపాయిలు సబ్ జంజని తిరుదుచ్చిరి. శత్రువులు చొరనీయక తనకొలది నేనటు తగిన భత్యము చాలని యిక్కట్టు సమయములో అరిష్ట నిష్టకష్టములకు తొలి శత్రు నేనలను చికాకుపరచుచుండగా 77వ దినముడు శత్రువులు కడపటి ప్రయత్నముచేసి కొటచొరకకముగాక ముట్టడించి పారిపోయిరి. అనెంటున వారినివెంబడించి తరిమి తరిమి యెదిరించినపుడల్లా జరిగినయుద్ధములలో నోడించి వారిని చల్లచదరగొట్టెను. దారిలో తటస్థించిన దాంతుకములగు దూష్టవైత్ర బాదును కొడి స్తంభమును చెరిపినవెనుకను. తిరుచువాపల్లిలో మహారాష్ట్రులచేత చుదాసాపాటు చంపబడెను.

ఇంతవరకు కైపు యోచించిన పక్కియను దానిని యెట్లునడిపించవలయునో అట్టియూహాయమును పురిగొని ఇంగ్లీషువారికి నీక్రిందిఫలములులభించెను. 1 మహమ్మద లిక్కి శత్రు పీడ నివర్తించెను. 2 రాజాసాపాటునేనలు చెదిరిపోయెను. 3 ఛౌచివారు చందాసాపాటును పరాజయమునొందిరి. 4 చందాసాపాటు చనిపోయెను. 5 ఇంగ్లీషు వారు ఆర్కాటు రాజధానిని మహమ్మదలి వశముచేసి నవాబుగా చేసిరి. 6 ఛౌచివారి శుశ్రూషము బలము సామంతమును తిగ్గెను. కైపుయొక్క ప్రతాపము లోకవిదితమై దేవతాశత్రు సేవాధిపతియని పిల్వబడెను. డుస్లే సంకల్పించిన జయములు కైపు సిద్ధింపజేసికొనెను. క్లయిలు ఇంద్రాయన్వస్థితి సరిపడక రోగపీడితుడై ఆరోగ్యమునకై నీమకు బోయెను. బాల్యమునుండి ఆతడయియై తరించుచున్న పీడయై విడిచిపోలే చాలునను కొన్న తరించుచున్న ఆతడెల్లు సేరగా నీ ప్రేమాతిశయముతో గొలిచుకొనిరి. ఇంగ్లండులో రాజును, కంపెనీవారును బుగారపిడిగలకత్తిని బహుమతి చేసిరి. రెండు సంవత్సరములకు తండ్రిపోర్టునెంటుడెవిడ్ గార్నరుగా నియమితుడై క్లయిలు యాదేశమునకు మరలుచెను. మూడవవారు బంగారాగవర్నరుగా నియమితుడైవచ్చెను.

ఈరెండుమూడు సంబుల్లలో జయలక్ష్మియును రాజ్యలక్ష్మియును క్లయిల ప్రభువునకు పూర్తిగ ప్రసన్నముకాగా స్లావీయుద్ధములో బంగారానవాబు సురాజాచౌలాను, కేరళను డిల్లీచక్కనలికాయని పిల్వబడుచున్న సాతలమును బుక్షారుయుద్ధములోను, అల్పదే నవాబు సుజాదౌలానుకోరాయుద్ధములోను, 1764 లోను బూర్తిగ నోడించెను. వేరెడ్డిక్కిలేక కడపటి యిద్దరింగ్లీషువారి శరణముజేడిరి.

ఆ 1765 సం॥ న చక్కవర్తి ప్రత్యాసక్తిగ యధావిధిగ దివానియను నొక పట్టాను క్లయివుకు వాసియిచ్చెను. అందువలన బంగారా వేదారు, ఓరిస్సానీషుల (రినియూ)

శిస్తును పూలుచేయు నధికార మింగీషువారికినిచ్చెను. అందుకు ప్రతిఫలముగానే సం॥ కు 28 లక్షల రూపాయల నింగీషువారు చక్రవర్తికి నిచ్చుటకు క్లయిపు అంగీకరించెను. సుల్తానదాలాకు అప్పుడు పరగణాచ్చి క్లయిపు సరసమయిన సంధిచేసెను.

ఇదియే దీర్ఘ రాజ్యలక్ష్మి మొగలాయి నిలశమునందలి గ్రేటు బ్రిటనియా జాతి వారినిపొందిన ప్రశస్తికనీదస్యనము. ఇదియే మహాపుణుడైన క్లయిపుయొక్క అర్కాటుమట్టడి ఫక్కియొక్క పరమావధి.

ఫలితార్థము.

ఫక్కిని పన్నుటలో మిథివాతుర్యము, పట్టుదల, దూరవృద్ధి, దూరశ్రవణములు, కాంతము మొదలగు గుణములు ఇమిడి యున్నవి. ఐట్టిచతుశ్చలు ప్రధానపాథనములుకావు.

మహా దైత్యశాలియు, దైవాశవాడును నగు క్లయిపు వ్యవహారరూపముగు పుస్తకమును నిశ్శ్యవైమిత్రిక బాధల తరువాత పాఠములను విషయములును చింతనజేసి యీవిషయములలో సగ్రగణ్యుడాయెను.

V క క్క కాటుకు చెప్పబెట్టి.

‘ ఏమయినా యిచ్చెదను ’ అనునొకకథ వీరబల వినోదములలోనది. దానినివెనుక సంక్షేపముగ వ్రాయడమయినది. ఢిల్లీలో నొకానొకగృహస్థుఁ డొకనాడు మంగలినా నినిదిలిది నీకేమైనా యిచ్చెదను క్షుణ్ణము చేయుచునెను. అప్రకారము తలపరి చేయగా నాతఁడొక బేడనీయబోయెను. నాకు ఏమయినా యిచ్చెదమని బేడముచ్చుట వ్యాధి మా ఏమైనా యిండ్లపూర్ణించెను. ఏమైనా అనేది వేరొప్పులేగా నుండునా యని పావలా, అర్క, బుదకు రూపాయ ఇయ్యబోయెను. నాకు ఏమైనా కావలెనే గాని రూపాయ నిలదని తుదకు చక్రవర్తియగు అక్బరు పాడునా యెడుట ఫిర్యాదు చేసెను. రాజు వీరబలుని విచారింపుచునెను. వీరబలుఁడు మంగలిన మధ్యాహ్నము రమ్మనెను. అప్రకారము రాగా—

వీరబలుఁడు—(మంగలితో) నీకేమిచ్చెదనన్నాడు? నిజముచెప్పు.

మంగలినాడు— ఏమైనా ఇచ్చెదనన్నాడు.

వీరబలుడు— నీకు ఏమైనా ఇవ్వలేదుగా? నీకంతధనమిచ్చినను పుచ్చుకొనకు. అదే తెచ్చును.

మంగలి—ధనమునాకెందుకు? నాయుంటను ధనముగలదు. ఏమైనా నాకుకావలెను.

వీరబలుడు—ఓమంగలి నీకు వేటాడుట చేతనానా?

మంగలి—అయ్యో! నేను వేటాడలేను, కాబట్టియే ఈనీచజీవము చేయుచున్నాను.

వీరబలుడు—సరేకాని ఓనీ నీవు ఎప్పుడైనా ఎంటరిగా నేనుకూర్చినా వెళ్ళినావా?

మంగలి—చాలామాట్లు వెళ్ళియున్నాను.

వీరబలుడు—మనపట్టణ సమీపముననున్న పర్వతగుహలోనికి రాత్రి యెంటరిగా వెళ్ళి రాగలవురా?

మంగలి—అయ్యబాబో! అందులో ఏమైనాయంటే నాను పోరాపాయముకాదా!

వీరబలుడు—ఓమంగలి! సరేఅందులో నీకునొకే యేమైనా ఇప్పటి క్షుధరిములకు ప్రతిఫలముగా పుచ్చుకొనము. ఇదే కోరితినిగా.

మంగలి అమాబలుదినీ నోరాడక శపథములై అయ్యబాబో. వీనిపని తన్నుగట్ట త్రాగిదు తాచెచ్చుకొన్నట్టయెను.

వీరబలుడు—మంగలి! పో. పో నీకికే తగినదుండు. నీకు చేతిపిచ్చిన దూపాను పోస్తాను లేదు.

ఈకథ చదివినవారికి మంగలివాని తుంటరిబుద్ధి అజ్ఞానము, మొనటితనము తెల్లడియగును. తీర్పరియైన వీరబలుడు పట్టుదలతో అయ్యమైనాను తెచ్చుకొమ్మని రాజభటులచేత పర్వతగుహలోనికి గొంటించివయెడల సొమ్ము పోవుటయేగాక మరణముగూడ వానికి సంభవించును.

ఫలితార్థము.

మొరిటుతనముచేత తనస్వలాభము చూచుకొనక పరులక్షేమము విచారింపక వృధాగా పరులకు పహాయముచేయ తలపడినవాని సత్త్రివార మంగలివాని ప్రారబ్ధములెరిక్కుకాటుకు చెప్పుచెట్లుగ నుండును.

VI ఖరారు (అనగా వాగ్దానము) ను తప్పించుకొనుటకు బహాయించిన (లిక్కికి చ్చీ) పు యుక్తికి ప్రతియుక్తి. చోద్యమయినది.

(వీరబల వినోదములలో నొకదానియొక్క సంక్షేపము.)

అప్పుడను చక్రవర్తి ధిల్లి రాజ్యమేలుచు చలి హెచ్చుగనుండు శీతకాలములలో నొకరాత్రి నాలుగు నాములు నీటను నానుచున్న బ్రాహ్మణునికి 5000 ల రూపాయలు బహుమాన మిచ్చెదనని చాటింించెను. అదివిని 70 యేండ్ల వృద్ధబ్రాహ్మణుం డందు కంగీకరించి రాజభయలపరిముఖమున నీటనిల్చి మరునాడు కోటలోనికి రాజవస్థవాహక ముపోగా రాజు నీచుండఁ గలిగితిరని యడిగెను. అంత నామాపలి బ్రాహ్మణుండు కోటలో దీపపుణెలుగు చూచుచు నుంటినని విన్నవించెను. దీపపు వేషవలన నీచుండగలిగితివిగా, గాన నీచు ధనమీయను పొమ్మనెను. ఇట్లుండఁ గొంతకాలమునకు నక్కరు వీరబలునకు యుద్ధమునకు బోవలసియున్నదని వారకాపంపగా నతైనరు పెట్టుకొని భుజించినచెదననిచెప్పి రాజాబోలు దారిలో ముందుగ కొంతదూరముపోయి యొకగడ పాతి దానిదినర వియ్యపుతుండగట్టి నూటిగ దానికింద మంటచేయుచుండెను. అక్కరు కొంత సేపు వేచి తనకుతానే బయలుపెడలి బోవుచుండ దారిలో వీరబలుడుగాన్పించెను. వీరబలుడు చేయుపనికి హేళనకేయగా నతడు తమకోటలో దీపపుణెలుగు నీటిలో నున్న బ్రాహ్మణున కెల్లువేసిగలిగించెనో యట్లే నేను క్రింద మంటచేయుచున్న మంటవేడిమి తగిలి మీ నున్న వియ్యము ఉడుకునని చెప్పగా చక్రవర్తి సిగ్గుపడి యా బ్రాహ్మణుని దిలిపించి 5000 రూపాయలనిచ్చి తననింద బాపుకొనెను.

VII బ్రాహ్మణుండుని తీసివేయుటకు బ్రాహ్మణే తరులు పన్నిన యపాయమునకు నత్యధ్బుతోపాయము.

అక్కరు చక్రవర్తి ధీర్ఘిని పాలించుచున్నప్పుడు వీరబలుడను బ్రాహ్మణునియొక్క బుద్ధిమతలకు నోర్యలేక రాజబంధువులు హుత్రావులు కట్టకట్టి ఒకనాడు తాకన నను దివ్యగాయకునిచేత పాడించి మెప్పించి తాకనను వీరబలునికంటె నధిక విద్వాంసుడు గాన వీరబలునకు బదులుగా మంత్రిపదమున తాకననుని నియమించుడని ముత్తాజాద్గీక్ మొదలగు హుత్రావు లొక్క పెట్టున కిఫాయ్ చేసిరి. దృష్టాంత పూర్వకముగ వారి మాఖ్యపుపట్టును వనంబుటకై రాజొకనాడు తాకనను వీరబలుని దిగించి యొకబాబు బర్మాచక్రవర్తికివ్రాసి వారికిచ్చి దానికి ప్రత్యుత్తరము తెమ్మనెను. వారిద్దరు ఏదియో యొకరహస్యకృతమయిన నేరము జరిగించినారు గనుక వారిని పరిశీలించుడని కోరి ఆజాబువ్రాసెను. అదితీసికొనిపోయి వీరబలుడు బర్మారాజు కిచ్చెను. అది చూడగానే యారాజు నివాళికిచ్చెను. అతడుచదివి యందోహంత ఉన్నదని వాగము దినములు వ్యవధియిగ్మనెను. అంతవరకు వారిద్దరిని కేడీలతో బంధించి చెరలో నుంచెరి.

తన సంగీతపాటకు మెచ్చి బహుమతులందుచునని కాచుకొనియున్న తాకననుడు మిక్కిలివెలుది వీరబలునితో నీయపాయమునకుఁగి యుపాయముపన్ని బ్రాతికి. పునునీ దెను తామిద్దరిబుద్ధిబలము కోధించుటకై యక్కడో పన్నాగముపన్నెనని వీరబలు డూహించెను. మరణమేకటన్దమైతే యెట్లు తప్పింతుకొనవలెనో యోచించుచు వారముదినములు కాగానే మనలకు పురిదీను నెడల మనవిద్వరము నన్నే ముందుతీయుడని నేనును, నన్నేముందరినీవును ముందెట్లును సోపులాడఁలను ననే పక్కి కన్పించెను. వాంము దినములయినపిమ్మట వీరబలుడన్న ప్రకారము జరిగెను. భటులు కైదీల పెనుగులాట చూచి వారికిచ్చియొత్తెనని రాజుతో మనవిచేసెను. ఇదేమనుచు కైదీలను రాజుగగ మేముచెప్పమనెను. అట్లనేగొది రాజుపట్టుపట్టి హేల పైచెప్పమనెను. ఇట్టిహేలవే వీరబలుడు పన్నిన ఆడ్చుకోపాయముగల్గి- మారాజు చాలాకాలమునుండి బర్మాదేశమున జుంఁచులెననుచు నోచించియోచించి యుపాయముగానక ఆస్థానపరీధా. శ్లోతిష్కలను సలహాయడిగెను. బర్మాకు మోక్షపం పెడు ఇద్దరు మనుష్యులను బర్మాచక్రవర్తి చంపించినయెడల వారిజన్మాంతరమున మొదటివాడు బర్మాకురాజును, రెండవవాడు మంత్రియగును. ఈలిగిబర్మాజయముసిద్ధియగునని శ్లోతిష్కలంబదలించెప్పెను. మారాజుకు ద్వేషము నెరవేరుటకైయెమ్మలను ఇట్లుపం పెను. మొదలంతయు మీకుచెప్పినట్లు మారాజుకుదలినయెడలమమ్మలనుకప్పకచంపును. కనుక తమరేగంపించుడని మొఱపెట్టెను. ధీర్లరాజంతడుర్దా

ద్వంద్వం కంగారయి బర్మా రాజు వారిద్దరిని యవ్యవధానముగా తమ రాజ్యహద్దులలో చావకుండ ఢిల్లీకి తననాకర్లతో పంపెను. ఇట్లు తా' నేనువీరబలుడు ఢిల్లీచేరగా నిండా లగమున? మహమ్మదీయ ప్రముఖులను ఉద్యోగస్థులను రావించిజరిగినవృత్తాంతము అక్కరు వినిపించుచునను. అంత తా' నేను మహారాజా! ఈవీరబలుని బుద్ధివాఁడౌర్యము ఎలవనే మేముబ్రతికి సురక్షితముగ ఇల్లుజేరితిమనను. కథంతయువిని అక్కరు హిందువుల మహమ్మ దీయులకేపిమాచి వీరబలుని బుద్ధికుశలత శోధించుటకై నేనీపన్నాగము లిక్కిగ పన్నితి. తా' నేను పాటకుడే కాదున్నను. మంత్రిత్వమునకు తగదు. హిందువులపై యనూయ మీకుతగదు. మీరుభయులు నాప్రజలు సోదరభావముతో సంఘించవలయువారు. మీలోమీని ద్వేషించుకొంటిరా నేను సహింపజాలను. అనుచు వారలను బెడరించి బుద్ధి చెప్పెను.

VIII ఉన్నమాటుపై యులుక్కవ.

‘బోనిలోపండు, అక్షనిలో దేవుడు.’

ఇందు మొదటిది లిక్కి- రెండవది లక్కి.

వీరబలుని కుళాగ్రామిణికియి అక్కరుమెప్పుకొనుచు, పూజించుచుయును ఒక్కొక్క పుణ్యోద్యమించే ద్వేషించుచుయును గలను.

ఒకప్పుడు మంత్రివరసానపర్చనలెనని చక్రవర్తిగ గదిలో నొకమనబోమలో నొక కళానుమునంచి దానిని దచ్చిలుమ్మనెను. నేతితో నాఫలమందుకొనిగా నామర చేతి నపట్టుకొనెను. రెండవనేతితో పట్టు విడిపించుకొనబోగా రెండవజేతింగూడ బట్టుకొనెను. అందుచేత రాజు చమత్కారముగా వీరబలునితో గదిలో సామానులు కోణా పోలుచున్నవి. చోరుడు దొరకటలేదు నేటికిందొకినావు కాని దయతో నేటికి విడుచుచున్నాను ఇక యిట్టిచోరత్వము జేయకు మనుచు బోమలోచిక్కుకున్న జేతులను వరలెన్ను. వీరబలుడు సిగ్గులన విన్నకయ్యుండెను.

నాటితున మొదలు సభలో మూచినపుడల్లా ‘బోనిలోపండు.’

అనుచు వీరబలుని ముదలించుచుండెను. అతనికి నులుకెక్కునై యానెక్కిరింత కాద్యమునకు తగినమందుకై యొందిందియొంది జగన్నాథ యాత్రకై కి నెలులు నెలవు.

10446

